

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: DUMINECA.

Pretulu abonamentului:
 Pentru Austro-Ungari'a pe anu . . . 5 fl.—cr.
 " " " " jum. anu 2 „ 50 „
 Pentru Romani'a si strainetate pe an 14 franci
 „ „ „ „ „ j. a. 7 franci

Pretulu inseratiunilor:
 Pentru publicatiunile de trei ori ce contienu
 cam 150 cuvinte 3 fl., pana la 200 cuvinte
 4 fl. si mai sus 5 fl. v. a.

Correspondintiele sè se adreseze la Redac-
 tiunea dela
 „BISERIC'A si SCÓL'A“
 Èr banii de prenumeratiune la
 TIPOGRAFIA DIECESANA in ARAD.

Necazuri din satele nóstre.

(Continuare.)

Spre a poté contribuí la delaturarea si ster-
 pirea nentielegeriloru, ce graséza in multe co-
 mune de ale nóstre, este neaperatu de trebuintia,
 cá se cantam isvorulu, si respective isvórele a-
 cestoru nentielegeri.

Dupa cele ce am potutu observá si esperiá
 in diferite párti ale eparchiei tóte necazurile de
 prin multe comune provinu mare parte din urma-
 tórele cause, si anume:

1) Din lips'a de ocupatiune, din lips'a de
 cugetare seriósá la impregiurárele oficiale si pri-
 vate, in cari ne gasimu, precum si la viitoriulu,
 care ne ascépta.

Va surprinde pre multi din cetitori, ca noi
 aici venimu, si constatámu la functionarii din
 parochia, lipsa de ocupatiune, cand tóta lumea
 scie, ca fiacare dintre densii si-are unu cercu de
 activitate, normatu prin insusi oficiulu, ce-lu pórtá.

Are cuventu, si este fórté la locu o astfeliu
 de observare. Asia este, si asia ar trebuí se si fia.

Din intemplare inse fiacare oficiu se póte
 portá si indepliní in o suta si o miiá de forme.
 Fiacare lucru se póte face si mai bine, si mai
 putienu bine si mai reu; dar ori cum lu-vei
 face, este facutu, si dupace l'ai ispravitu odata,
 ti-da titlu, se credi, si se dici, ca ti-ai indeplinitu
 detorinti'a, te-ai scapatu, si nimenea n'are se-ti
 bage nici o vina.

Apoi chiar oficiele de preotu si de invetia-
 toriu sunt de o astfeliu de natura, incát totulu
 depinde in prim'a linia dela inim'a, cunoscintiele,
 si preste totu calitatile individuali ale oficianu-
 lui. Daca acest'a scie, se fia la inaltimea missiu-
 nei sale, lucrulu merge bine, si rezultatele acti-
 vitáti sale le poti vedé cu ochii. In casulu a-
 cest'a fiacare functionariu este destulu de ocu-
 patu, si abia are timpulu fisicu, se-si indeplinésca

agendele sale oficiale si afacerile sale private.
 Daca inse preotulu, seau invetiatoriu le face
 tóte cele ce sunt impreunate cu oficiulu seu nu-
 mai asia, ca se póta dice, ca le-a facutu, atunci
 este iute gat'a cu ele; si avendu multu timpulu
 liberu, indata este esupusu ispitei, de a priví si
 studiiá pré multu ceea ce facu altii, a-se mai
 scapá ici coela cu câte o observare, a mai face
 câte o gluma, a mai vorbí de reu pre altulu, si
 atunci merulu de cérta este gata, mai cu seama
 daca si celu ce se semte vatamatu este tocma
 asia de putienu ocupatu, cá si celu ce lu-vor-
 besce de reu.

Astfeliu se incinge usioru toculu intre densii,
 cu atát mai vertosu, cu cât la lips'a de ocupatiune
 se mai adaoge a dóu'a cauza, si anume:

2) Lips'a de venitu in mesur'a asceptata
 si dorita, carea de regula face pre ómeni reu
 dispusi si nemultiemiti cu starea si sórtea in ca-
 rea se afla.

Este apoi in genere cunoscutu, ca omulu
 nemultiemitu cu sene invidiéza pre tóta lumea,
 si acésta invidia i-potentiéza nemultiemirea, si-lu
 face si mai dispusu de cérta si nentielegere.

3) Ca a trei'a cauza ni-se infacisiéza ner-
 vositatea timpului, in carele traimu. Impregiurá-
 rile, in cari ne gasimu noi, au facutu, cá fiacare
 omu se aiba o multime de pretensiuni. Astadi
 fiacare omu vrea se traiésca cât mai comod, si
 se nu-se retraga dela nimicu. Inventiunile cele
 multe si industri'a de fabrica au produsu apoi o
 multime de lucruri bune si frumóse, cari tóte
 usioru ne potu conduce in ispita, ca se-le cum-
 perámu, fórté de multe ori fara se ne intre-
 bàm, daca ne da man'a, si ne ajuta si pung'a,
 ca se potemu aruncá asia de usioru banii pre
 ele. Cumperámu astadi, cumperámu mane ast-
 feliu de lucruri, mai facemu si datorii, ne de-
 prendemu la o viétia molesita si molesitória, si
 resultatulu nu póte fi altulu, decát lips'a si ne-

cazulu, si cu ele o nervositate, carea ne face imposibili de a-ne mai ascultá in pace si in linisce unulu pre altulu, si a mai avé in actiunile nóstre rabdarea, carea se recere.

Nu vomu trebui se spunemu noi apoi, ca cu omulu nervosu nu mai poti vorbi. Tóta lumea scie, ca unui astfeliu de omu, ori i-faci pre voia tóte, ori se te duci, si se nu-ti faci lucru cu elu, daca nu voiesci se-te certi. Functionarii din parochia avendu lucru unii cu altii in fiacare di sunt indata espusi la certe si nentielegeri, si apoi intrate acestea odata intre ei o ducu pana in alu noualea si alu diecelea neamu, daca din norocire nu se gasesce nimenea, carele prin unu deosebitu tactu si maniera, se fia in stare se curmeze aceste divergintie.

Langa tóte acestea se mai adaoge:

4) Unu defectu de rasa. Suntem poporu de rasa latina. Ne aprindemu iute, si avemu o fantasia fórté desvoltata. Daca ne-a intratu odata in capu, ca cutarele nu ne vede cu ochi buni, seau ne sta in cale, atunci ori ce ar face elu, nu numai ca nu ne satisface; ci tocma din contra in fiacare pasu alu lui vedemu o lovitura pentru noi, si apoi ajutati de fantasia ne mai intipuimu, si i-ascrimu pecate, despre cari celu pretinsu vinovatu nici n'a visatu nici odata. Pre acésta cale mergendu inainte, este pré naturalu, ca ómenii pana-i lumea nu mai potu veni la intielegere si armonia; dincontra animositátile si divergintiele se alimentéza, si se urmarescu in infinitu.

* * *

Voru fi mai multe astfeliu de cause; dar se-le lasámu de asta data, si se pasimu inainte spre tient'a, ce ni-o am propusu.

Am disu, ca administratiunea bisericésca cu tóta bunavointi'a singura nu póte face, se dispara nentielegerile din unele comune. Am aretatu si motivulu pentruce, si anume ca administratiunea indreptéza ceea ce vede, ceace póte, si pana unde ajunge; si am pretinsu, si pretendemu, ca in punctulu acest'a se vina in ajutoriu administratiunei societatea. O facemu acést'a cu dreptu cuventu.

La noi s'a accentuatu, si se accentuéza fórté adesea si in presa si in adunárele nóstre, ca biseric'a are fórté mari merite pentru poporulu romanescu. Audiendu aceste frase frumóse repetiendu-se de atâtea ori, ai trebui se credi, ca la noi functionarii bisericeii se bucura de o deosebita stima din partea inteligintiei mirene, carea scie se apretiuésca chiamarea, ce o au densii cá functionari ai bisericeii in sinulu poporului.

Sunt, constatámu cu bucuria, intre inteligentii nostri ómeni, facia de cari trebuie se avemu totu respectulu — cari iubescu, si stiméza biseric'a,

cinstescu pre preoti, pre invetiatori, si cu unu cuventu sunt cu trupu, cu sufletu pentru biseric'a si asiediemintele ei. Sunt apoi inse din netericire intre domnii nostri o seama de ómeni, cari desl parte mare fii, seau nepoti de preotu, crescuti cu prescura romanésca, — habar n'au de biseric'a, seau de popa, seau de dascalu.

Prin concursulu acestoru ómeni s'a formatu apoi la noi unu curentu fórté periculosu, carele sustiene, ca biseric'a si functionarii ei au numai intr'atát'a ratiune de a fi, incát servescu altoru scopuri, dupa densii multu mai mari, de cum sunt scopurile, ce le urmaresce biseric'a si scól'a dupa adeverat'a loru menitiune si chiamare.

Ca o urmare naturala a acestui curentu nise infacisiéza faptulu, ca pop'a si dascalulu dela sate mai numai atunci are cautare, daca este vorb'a, cá cutare domnu de acésta categoria sè-se inaltie la vre o trépta cu ajutoriulu poporului, seau se obtiena vre unu altu favoru personalu. In astfeliu de casuri pop'a si dascalulu dela sate nu se mai póte scapá de visite si de complimente, ér dupace a trecutu tergulu, nu-i mai cunósce nimenea.

Daca intre astfeliu de impregiurári succedu lucrurile bine, tóta lumea are meritu, numai pop'a si dascalulu nu; ér daca nu succedu, atunci hotiulu de pagubasiu nu este altulu, decât pop'a si dascalulu. Se audi apoi atunci la epitete, se audi la cuvinte, ce li-se arunca in fatia!

Este pré naturalu, ca tractandu si privindu unii domni din orasie in acestu modu si cu astfeliu de intentiuni pre functionarii bisericescii si scolari dela sate, — fiacare dintre densii si-datrud'a, ca se apara, cum se dice „popularu,” se aiba, si se-si formeze unu cercu de ómeni, pre cari se-i póta numi ai sei, si pre cari se póta contá intre tóte impregiurárele.

Pre acesti ómeni ii-menagéza apoi in tóta form'a, ii lauda, ii-inaltia la tóte ocasiunile, si daca aru avé densii ori-ce defecte si ori-ce pecate, tóte li-le iérta, pentruca asia pretinde „caus'a santa,” care cauza adesea este redusa numai la impregiurarea, pre carea o am amintitu mai nainte.

Daca ar remané lucrulu numai intratát'a, póte ca n'ar involvá in sene o primejdia atát de mare, dar necazulu este faptulu psihologice constatatu, ca altcum vedu, si privescu ómenii faptele acelor'a, pre cari ii-iubescu, si menagéza, decât pre ale acelor'a, facia de cari credu, ca le stau in cale, seau le sunt chiar dusimani ai loru, seau ai ómeniloru loru.

Astfeliu nu arare ori se póte intemplá, ca ómeni nevinovati suferu pre nedreptu grele vatamári numai din caus'a, ca N. N. i-a descrisu reu prietenului, seau patronului seu dela orasiu.

Éta dara, ca societatea, chiamata a curá re-lele, se lasa sedusa pré adese ori si manata pre

unu povérnisiu, pre carele aflându-se însasi promovéza nentielegeri si certe între ómenii, cari aru trebui se traiésca in cea mai buna armonia.

* * *

Langa tóte acestea se mai adaoge inca o împregiurare fórte regretabila.

La noi pres'a dispune in genere de putiene medilóce materiale Astfeliu jurnalele nóstre nu au totdeún'a atât'a personalu, ca se póta satisfice trebuintieloru. Le vine deci bine, jurnaleloru, daca li-se tramite câte o corespondentia, seau câte o noutate din cutare comuna, seau din cutare parte. Din nefericire inse mai adese ori tramitu ómenii dela sate astfeliu de corespondentie, seau noutati, numai cand sunt interesati, si mai cu seama, cand vreau se laude pre unii, si se hulésca pre altii. Daca a avutu o nentielegere in cutare satu pop'a cu dascalulu, la noi nu este lucru de mirare, daca acésta fapta frumósa o cetesci dupa dóue, seau trei dile in o corespondentia, tendentiósa, publicata in cutare, seau cutare jurnalulu, in carea se dice, ca „bravulu invetiatoriu x a fost paralisatu in actiunea sa de mare importantia pentru poporu prin intrigele urgisitului de popa y,“ seau vicevers'a. De multe ori vadindu-se dupa atari corespondentie, scrise cu multa verva adeverat'a stare a lucrului, totul se reduce la împregiurarea, ca in fapta nici nu s'a tractatu de o cauza comuna; ci ómenii au avutu o mica nentielegere in cutare cestiune de unu caracteru cu totul personalu, si importantia cea mare i-o a dat'o numai fantasi'a, seau cine scie ce feliu de intentiuni ale corespondentelii.

Intre astfeliu de împregiurari, se-ntielege de sene, ca favorisandu-se si inaltandu-se prin presa unii, si desconsiderandu-se, seau chiar despretiundu-se altii, se nutrescu si mai departe, si se potentiéza in mesura si mai mare certele, ce si de altcum esistau între densii.

„Unde samini ventu, nu poti secerá alt'a, decât furtuna.“ Astfeliu nu este nici o mirare, daca ne plangemu, ca trebile nu ne mergu bine, si daca in causele cele grele comune, nu ne gasimu cu totii umeru la umeru, ci apucámu unulu in drépt'a si altulu in steng'a.

Si durere, totu asia ne va merge, pana cand nu ne vomu invetiá a-ne stimá unii pre altii dupa adeverat'a nóstra valóre; si pana atunci, pana cand pre cutarele, pentrucá de, a facutu si elu dóra unu pasu, care nóue nu ne convine, luvomu timbrá de „ticalosu si prapaditu,“ si chiar vomu face apelu la lume, ca se-lu escomunice din sinulu seu; si nu ne vomu deprinde, ca in unu astfeliu de casu se-lu indreptámu prin o maniera, prin carea se-se lase a fi indreptatu.

* * *

Intrebarea principala in punctulu acest'a este, ca voimu noi se fimu o biserica puternica si unu poporu, carele se ponderámu?

Acést'a o dorimu cu totii fara indoiéla, dar daca o dorimu, atunci, credemu noi, detorinti'a tuturoru este, cá cu o óra mai nainte se-ne schimbámu manier'a, si intiepletiunea, ce ni-o dictéza timpurile grele, in cari traimu, se ne inspire la toti unu modu de viéti'a si activitate, prin carea in totu loculu se potemu indreptá ceea ce vedemu, ca nu este bine astadi.

Suntemu putieni si la orasie si la sate, este trebuintia de toti, si fiacare si-are loculu seu. Se umblámu deci in tóte ale nóstre astfeliu, ca pre toti se-i dobendimu.

(Finea va urmá.)

Dela antaiulu congressu

alu mediciloru, veterinariloru si farmacistiloru romani, tienutu in 6 7 si 8 Octomvre st. v. in Bucuresci.

(Corespondintia originala a „Bisericeii si Scoléi.“)

Totu ce tinde spre inaintarea binelui poporului romanescu incupe in cadrulu revistei nóstre, mi s'a disu odata, si prin urmare o mica dare de seama despre lucrarea congressului medicalu romanu cu atât mai vertosu are locu, cáci multe s'au facutu acolo intru prosperarea tieranului romanu.

Program'a lucrariloru a cuprinsu teme de unu interesu mai multu generalu, decât profesionalu-egoistu alu membriloru. Ca se nu amintescu decât temele despre „Desinfectiunea caseloru a vestmintelor si a aerului pentru a preveni si combata bólele lipiciose“ tratata cu multa eruditiane de profesorulu Dr. Felix. Apoi despre colera Dr. Marcoviciu a vorbitu 2½ óre fiindu ascultatu de unu publicu de specialisti si de galeriile pline de totu ce avea mai distinsu tiér'a romanésca. S'a discutat in tóte variantele tem'a despre sanatatea poporului tieranu. S'a constatat si acuma ca trei vermi infricosiati rodu la corpulu tieranului: *alcoholismulu*, *adeca beti'a*, *sifilisulu*, *adeca bólele rusinóse si pelagra*, pre care poporulu in tiéra o numesce „píruiala.“ Acést'a se nasce, dupa cum e constatat din traiulu precumpanitoriu de porumbu si inca de porumbu stricatu. La noi cu tóte ca se manca multu porumbu de populatiunea rurala, ból'a acést'a nu e cunoscuta. E de miratu indolenti'a ce arata tieranulu fatia de acésta bóla infricosiata. Se póte asemená cu nepasarea podgoreniloru nostri de filoxer'a viiloru. Acesti'a ca si acei'a nu dau nici o importantia bólei, de care lumea inteligenta se preocupa cu nedumerire.

Interesanta si deodata intristátore a fostu tem'a doctorului Mancasiu din Bacau „Despre descrescerea populatiunei crestine si crescerea celei jidove in partile de catra Moldov'a“. S'a constatat, ca pana la finea secolului populatiunea romana a peritu, si Moldov'a nu va mai avea decât ovrei. Autorulu crede a fi aflatu causele acestui desastru nationalu in vitiile romaniloru: de a se casatori tardiu si a trai

in concubinatu, de a-si lapad'a fructulu pântecelui, sean de a impedecá conceperea, in fine de a nu se cautá prin medicu si de a nu avé cunoscintie higienice, tóte acestea vitii si defecte lipsescu la populatiunea ovreésca. Dr. Felix afla caus'a reului mai vertosu in misería romanului, provenita din lips'a meserieloru, căci daca pamentulu nu rodesce, romanulu pere, precand ovreulu si-gasesce totdeun'a lucru pentru meseri'a ce a invetiatu.

Trei dile au duratu desbaterile congresului si in acestu timp, eu unulu, carele am mai luat parte si la alte congrese, potu marturisi ca s'a lucratu mai multu decât se asteptá.

Din conclusiunile, ce au luat congresulu, amin-timu pre urmatórele :

1. Sè se cèra dela guvern u oprirea medicamenteloru secrete d'a tréce in tíera. In adevèru e grozava acést'a importatiune periculósa. De 4 milióne de franci se aduce in Romani'a medicamente straine, de cari se publica prin gazete, si facu multu reu prin compositi'a lorú prósta.

2. A se numí o comisiune permanenta pentru a studiá o bóla de specia bovina, carea numai in Romani'a s'a observatu, si din care cauza tíer'a are mari perderi.

3. A se deschide o colecta pentru redicarea unui monumentu reposatului Dr. Davil'a.

In fine s'a decisu imprimarea tuturor lucràrilor congresului intr'unu singuru volumu ; ér congresulu viitoriu se va tiené iu anulu 1886 in Iasi.

Banchetulu, ce s'a tienutu spre inchiaiare n'a multiemitu pre nimenea. Au lipsitu persónele, ce trebuieu invitate din onóre. Bratianu si Flev'a, primariulu Bucuresiloru, cari ambii au felicitatu congresulu, celu d'antaiu in numele regelui si a reginei; ala doilea in numele comunei Bucuresci — nu trebuiau se lipsésca dela banchetu. Apoi n'a multiumitu banchetulu nici prin bucatele si beuturile servite. Putienu si de o calitate prósta si pentru sum'a de 20 franci de persóna. In dóne ciasuri n'a mai remasu omu la masa, toti s'au imprasciatu, facend aspra éritica hotelierului speculantu.

Nu potu retacé unu episod u petrundietoriu, i-vitu cu ocasiunea banchetului. In sala se affá bustulu lui Davila. Toastele oficióse si neoficióse se perondau producend aplause multu putienu banale. De odata se scóla Dr. Grigorescu din Romanu, si ridica paharulu pentru „celu ce nu se afla decât cu imaginea s'a intre noi, dar care are celu mai mare meritu, cà suntemu ce suntemu, si cà ne-am potutu astadi aduná in congresu.“ Cuvintele sincere, glasulu tremurand a-própe gemetoriu, gesturile indreptate spre figur'a ma-iestósa a multu inbitului Davila au petrunsu tóte inimele. Ne-a misicatu cu deosebire pros'a de inchiaiare: „Tu ai fostu adevèratulu nostru parinte, tu ne-ai facutu scóla, tu ne-ai dusu de mana la ea, si totu tu apoi ne-ai datu mijlócele, cu cari se servimu tíer'a nóstra. Nu te vom uitá nici chiar in mijloculu veseliei nóstre, vecinica se fia memori'a ta. Copii tei bean in memori'a parintelui lorú Davila!

Dr. Vuia.

Omulu crestinu.

(Fine.)

III. Despre pecatu in generalu.

Cât de primejdiosu e pecatulu, ne putemu convinge din urmarile caderei stramosiloru nostri. Ca

se cunóscemu inse cât de aspru pedepsesce Dumnediu pecatulu de mórte, trebue se ne reoglundamu inaintea nóstra tóte pecatele căte le-am facutu, ca aducendu-ne aminte de urmari, se ne pocaim, cerend dela Ddiu ertarea lorú.

Pune inaintea sufletului anii tineretieloru, cari se numescu anii nevinovatiei, cum m'am purtatu in acea viétia la cas'a parintiloru, in mijloculu fratiloru, in scóla, in bisericu si in tóte jocurile mele? Óre nu trebue se strigu: „Numai copíu micu am fostu inca, si totusi am fost peccatosu.“ Examinezu viétia mea ca june, — etatea inaintata cu timpul — ce am facutu? cum am traitu? cum am folositu timpul scumpu? ce progresu am facutu in scóla? cum stau in smereni'a, religiunea si nevinovati'a? mai odata mi-revocu in memoria tóte lucrurile facute in viétia mea, din copilaria pana in momentul presinte, si vedu că o multime de peccate am facutu: „M'au impresoratu re-tele, cari n'au numeru s'au inmultitu preste perii capului.“

Si intre atâtea peccate, cari mi-acoperu tóta viétia cu nisce nori grei, mi-affa si de acelea cari sunt de mórte? Am sciutu eu inca in tineretie, cà a face un'a séu alt'a e peccatu, si totusi am facutu? nu am fostu admoniatu si condusu pe calea buna? dar totdeun'a am contrastatu admoniariloru folositórie, urmandu numai poffeloru si vointiei mele libere. Seau póte peccatulu mi-au promis u norocire mare, bucuria si indestulare? intru adevèru de multe ori numai din perdere de timp u am comisu peccatulu, ca cu cutezanti'a mea se me potu lauda. Si in ce u constat u acele motive, pe cari mi-am basatu laud'a? O! mesfiescu a insirá acele motive, căci se numera intre cele 7 peccate de capetenia; me infiozeza cand recugetu la acea viétia de jositórie. Preste tóte mi-pàre reu, ca la multi am produsu superare. „Vai de acelu omu, prin care vine peccatulu.“ (Mat. 18.) Intru adevèru mare peccatosu sum dela inceputulu vietiei mele. Dómne! mi-pare reu din adenculu animei, ca pre tine fiintia mai inalta te-amu vatamatu asia de greu. Indurate spre mine Dómne dupa mare indurarea Ta.

Voescu a medità asupr'a peccatului: Cine se vatama prin peccatu si de cine? De ce vatama si cu ce?

Cine se vatama prin peccatu? Dumnediu. Prin cine? prin omu. Cine e Dumnediu? cine e omulu? Marimea vatamarei trebue se o masuramu de dupa persóna vatamata. Cand vatamamu unu servitoriu e reu; dar e mai mare peccatu cand vatamamu pre regele, persóna cea santa. Dar cine e Ddiu? „Domnulu Domniloru si regele regiloru, inaltime nefinfta, inaintea carui'a disparu toti principii pamentului, m'a chiar toti santii angeri ai ceriului. Inaintea créatoriului, tót'a creatur'a e ca unu stropu de apa in o védra. Ce e dar omulu facia de Ddiu? „Eu inca sum omu muritoriu — dice Solomonu in cartea intie-pletiunei — din acelu genu, carele s'au creatu din pamentu. Nascutu, si eu am folosit u aerulu de comunu.“ Si ce e continuarea vietiei omenesci? caten'a osteneleloru si a peccatoru: Fóme, sete, caldura, suferintie, morburi de mórte, acele legióne de inimici, cari in modu schimbatiosu necajescu in continuu trupulu omenescu. Pofte primejdióse, patimi, suferu sufletulu, pana cand dupa multe lupte se desparte de trupu, ca presentandu-se inaintea judelui Dumnediu se-si iea resplata fapteloru sale. „Pamentu esci si in pamentu te vei întórce.“ Din acést'a consta omulu, fie a-cel'a rege, ori seracu; creatura órba si neputinciósa.

ea care nu pôte face nimicu, nu vede nimicu nici nu posede ceva Acestu verme neputinciosu cutéza a vatemá pre Dumnedieu? creatorulu tuturoru fapturiloru, sub puterea carui'a stau tôte, cáci tôte elu le-au creatu; pentru aceea tôte creatiunile i-servescu si implinescu voi'a lui. Ce face inse omulu, cand pecatuesce? „Nu implinesce voi'a lui“ elu asia vorbesce ca Faraonu: „Cine e acelu Domnu, de a carui cuvinte se ascultu? Nu cunoscú pe acelu Domnu“ ce cuventu indresnetiu, Dumnedieu atotputernicu, carele cu cuventulu pôte nimici lumea, totu-si vermele pamentului se inarméza contr'a densului, si intinde man'a si lupta contr'a lui. Dumnedieu celu dreptu si santu, carele uresce pecatulu mai pre susu de tôte, si totu-si omulu cât de usioru cuprinde comiterea peccatului. Intru adevéru, peccatosulu nu scie ce face, de aceea sant'a scriptura pe unulu ca acest'a i-lu numesce nebuu: „Numai nebuulu dice in sufletulu seu, nu este Ddieu! Christosu inse pe lemnulu crucei dice: „Parinte sante, érta-le loru, cáci nu sciu ce facu.“ (Luc'a 23, 24.)

Dar asia sunt de pretiose obiectele, pentru cari se comite peccatulu de mórte? O! cea mai mare parte e o cauza indemnisoría, bucata de aur, fumulu onórei, pentru cari ne nisuímu, desfatare dejositoría, in care voímu a trai; pentru astfeliu de obiecte contradicéna amicitiei lui Dumnedieu, abdicénu de fericire eterna, in tocmai ca Esau, carele pentru unu blidu de linte au abdisu de dreptulu seu. Dobandéscá, omulu o imperatia prin peccatu, totu-si ar fi putiena dobanda, pentru cá bunatatea lui Dumnedieu facia de noi mai multu ajunge decátu ori ce imperatia in lume. Cáci: „Ce folosu are omulu déca dobandesce lumea tóta, perdíéndu-si sufletulu seu.“ (Mat. 1. 26.) Totu-si peccatosulu nu dobandesce lumea tóta, nici nu poftesce atát'a. Pentru folosu provisoriu, o tíera lauda, din patima peccatuesce.

„Ce mi veti dá mie au disu Iud'a venzatoriulu catra farisei, si ve voíu dá vóue pre Dlu si invetatoriulu meu“, si l'au vendutu pre Dumnedieu omulu, ca pre unu servitoriu cu 30 de argenti. Cu dispretiu trebue se privímu la aceste motive de tradare, prin care asia de putienú s'a pretíuitu Dumnedieu omulu. Ori ce obiectu va pretíui omulu mai multu, de cât pre Ddieu, pre acél'a si-lu insusiesce de Ddieu. Déca omulu se nisuesce dupa marire, acést'a si-o insusiesce de Ddieu. Déca totu traiulu vietiei si-lu afla in mancare si beutura, atunci fólele i-este Ddieu. „Éta Dumnedieii tei“ putemu strigá cu Ieroboamu, catra peccatosu; éta chipulu teu cioplitu, pre carele l'ai adoratu mai multu de cât pre Ddieulu celu viu. „Pre cine voiti se ve eliberezu, — au disu Pilatu catra jidovi — pre Varav'a séu Isus ce se dice Christosu; si inse strigau, pre Varav'a.“ (Mat. 27. 17. 21.) Cum? Vói pretíuiti mai multu pre unu furu si talhariu, de cât pre Isus celu dreptu, Fiulu lui Ddieu? Fii liniscitu o crestine! si aduti aminte ca pentru cele mai dejositorie obiecte ai vatamatu pre Dumnedieulu teu. „Auditi ceriuri si asculta pamentule! cáci dice Domnulu; Fii am crescutu si i-am prémarítu, ér ei m'au despretíuitu.“ (Isai' 1. 2.)

De aceea se vatama Ddieu prin peccatu, cáci chiar fii sei lu-indreptéza in contra lui, deci e in legatura cu cea mai dejositoría nesupunere. Cand Iuliu Caesar au vedíutu intre resculatii, cari s'au aradicatu asupra lui si pe fiulu seu adoptatu Brutus — pre carele l'au provedíutu cu tôte bunatatile, — asia

au slabitu in puteri, in cât nu au potutu sé se apere in contra inimeiloru, si i-au fost mai mare durerea, de cât pumnalulu resculatiloru, cáci au vedíutu între densii si pre Fiulu seu. „Si tu fíule“ au strigatu. Ce nemultiamire grozava, carea e mai mare din partea peccatosului, carele vatama nu numai pre Ddieu, ca celu mai mare binefacatoriu alu seu, ci chiar binefacerile le folosescú spre vatamarea Lui. De câte ori peccatuesce omulu, abuséza de acele bunatáti, cu cari Ddieu l'au daríutu: voi'a, semtiulu, priceperea, vorb'a si cugetulu. Acést'a e multiamirea, cáci Ddieu au facutu pre omú din nimica, l'au facutu fíintia pricepatoriu, l'au creatu dapa chipulu si asemenarea lui? In acésta positiune l'a tienutu si-lu tiene, nu cá dóra ar avé lipsa de elu, ci ca sé se bucare si prémaréscá prin treasulu. Si omulu acést'a viétia indelungata au folosit'o spre vatamarea lui Ddieu, prin ce au comisú peccatu preste peccatu. Cum pôte omulu vatamá pre Ddieu creatorulu seu, fara de care nu ar fi sustienetoriulu, fara care nu ar poté esistá, conducatoriulu fara a carú gratia nu ar trai? Acestu Ddieu sí Mantaitoria, din amóre catra genulu omenescu, s'au pogorítu din ceriu, facénu-se omu, a versatu lacrimi in iesle, versandu-si chiar si sangele pre lemnulu crucei. Si totusi omulu nu s'a sfitu a si impreuná sufletulu seu cu multe peccate, prin ce au restignitu de nou pre Mantaitoriulu seu, batjocoríndu-lu, calcánu cu picíorele scumpu sangele Lui.

Acum se trecu fugítivu preste bunatátile, de cari s'au impartasitu omulu prin faptele Mantaitoriulu: l'a chiebatu la crestinatate, l'a impartasitu cu santulu Botezu, inbracánu-lu cu hain'a nevinovatiei, i-a datu unu angeru langa sine ca pazitoriu; au pusú asiezamentulu taineloru, marturisirea, cuminecatur'a, prin a caroru impartasire s'ar fi facutu sant, éta cu câte bunatáti s'au imbracatu omulu de catra Ddieu, si tôte acestea le-au folositu spre ingramadirea peccatelorú; admoniarea parintiloru o amu folositu spre vatamarea lui Ddieu, spre a infige sulítia in inim'a lui Christosu. „Saul Saul! de ce me gonesci.“ Acést'a nemultiamire a strapunsu inim'a lui Isus, de aceea au plansu asupra Ierusalimulu: „Ierusalime! Ierusalime! de câte ori am voítu se aduna fii tei, precum aduna gain'a sub aripele ei puii sei, si nu ai voítu.“ (Mat. 23. 27.)

Sufletu nemultiamitoriu! astfeliu resplatesci creatorulu parintelui teu, pentru bunatátile ce ti-le-au datu? Cum de fíintiele neeuventatorie, vedíéndu faptele mele peccatose, nu m'au omorítu? Cum de sórele nu si-au intunecatu razele sale, pamentulu nu si-au denegatu rodulu seu, deschidíéndu-se nu te-a inghítitu? Dómne cum se-ti multiamescu, cá mi-ai tienutu viétia pana acum; si plin de peccate nu m'ai chiebatu înainte scaunulu de judecata. „Lauda suflete alu meu pre Domnulu si nu uitá tôte bunatátile Lui.“ Indrépta-te odata, incéta cu comiterea peccatului, prin carele vatemi pre Ddieu. Blestematu se fia peccatulu, prin carele am vatamatu pre Ddieu, restignitu pre Fiulu seu, si superatu pre Duchulu Santu. Fie in veci binecuventata bunatatea lui Ddieu, carele au tienutu atáta pre peccatosulu in lume, si-lu mai sufere, ca po-cáinu-se sé se marturiséscá. Dómne intaresce-me in vointia mea, si dá-mi tária sufletésca, ca recunoscéndu-mi peccatele, prin pocaintia se dobandescu mantuirea sufletulu meu. Amin.

Vasilíu Olariu,
preota.

O contra-lamurire.

Tribun'a, o fôia din Sibiu, la cele scrise despre lucrurile din Oradea-mare, in Nr. 130 dreptu argumentu a amintitu unu casu analogu din Aradu, cã parintele Goldisiu preda religi'a in limb'a maghiara. La cererea nãstra motivata din nr. 40 On. Red. dela Tribun'a ni dã in nrulu 140 „O lamurire“ dicend intr'altele: „ne-am adresatu la a-cel'a, care ni-a datu informatiunea, si am cerutu se ne dee lamuriri, ca se potemu rectificã scirea adusa de noi. Am primitu respunsulu, cã acum patru ani, la inceputulu anului scolariu 1880/81 in deosebi in prim'a clasa pedagogica dela liceu in adeveru parintele Goldisiu a predatu religi'a in limb'a maghiara. Cum i va fi venitu acãsta idee nu scimu.“ Scim inse cã din propriulu seu indemnu n'a putut-o face *) etc.

Dlu Goldisiu la intrebarea nãstra ni facu contra-lamurirea urmatãria:

Domnule Redactoru!

Am onãre a ve respunde, cã dupa datele oficiãse aflãtoare la preparandi'a de statu din Aradu, in anulu scolariu 1880/81 in cele trei cursuri pedagogice (nefiind inca atunci cursulu alu IV-lea) au fostu la olalta 60 de elevi, intre acesti'a numai doi romani, anume Georgiu Sabo din Arad si Ioanu Russu, nepotulu dlui Ioanu Slaviciu, din Siri'a (Vilãgos) cu ajutoriu dela statu.

De 11 ani propunu ca profesoru ordinariu limb'a si literatur'a romana si de 10 ani ca catichetu religiunea ortodoxa, si potu dice cu Apostolulu, cã „buna lupta am luptatu eu.“ Publice mi-au fostu prelegerile, publice esamenele, precum acãst'a o pãte marturisã multime mare de elevi aflãtori in scãlele medii, pe la universitãti si deja in viãti'a publica spre informatiune mai buna dlui Slavici, a carui pasiu facia de mine fãrte m'a suprinsu.

Nu are statulu, seau Consistoriulu lipsa de a-perarea mea, dar referitoriu la catedr'a, cã eu o ocupu, binevoãscã On. Redactiune dela Tribun'a prin ómenii sei indemanateci ori-cand nemidilocitu a se convinge despre limb'a prelegeriloru mele, si va trebui se recunãscã cã catedr'a acãst'a nu esista numai de forma.

Ne avend eu nici timpu, nici dispositiune de a propune religiunea seperatu celoru 2—3 elevi dela preparandi'a de statu, ei din anu in anu asculta si facu esamenulu impreuna cu studentii gimnasiali de class'a III—IV seau cu clasele superiãre in limb'a romana.

Recunãscu inse, cã dupa impregiurãri am propusu si propunu esceptionalminte si in limb'a maghiara, cãci trebue se fiu intielesu si de elevii cei ce nu vorbescu limb'a romana. Acãst'a e o detorintia ce pentru dragulu pretinsului cãrentu a opiniei publice nici cand nu o voiu desconsiderã.

Adres'a pentru casulu analogu asta data e gre-sita; deci in interesulu adeverului rogu pre On. redactiune a Tribunei se iee notitia despre acãst'a des-lucire, cãci *asia stã lucrulu si nu altcum.*

Ar fi bine se nu provocãm certe si acolo, unde pana acuma am fostu si suntem in pace, fara vre-o presiune din afara seau din sus:

Goldisiu.

*) Ni-se spune, ca scirea adusa de „Tribun'a“, ca domnulu Goldisiu ar fi predatu religiunea in limb'a maghiara, in prim'a clasa pedagogica dela liceu la inceputulu anului scolariu 1880/81 a surprinsu si indignatu fãrte multu si pre directorulu si pre unii profesori dela preparandi'a de statu de aici, cari sciu, ca religi'a s'a propusu totdeun'a in limb'a romana. Red.

Budapest'a, 21. Oct. st. n. 1884.

Stimate Domnule Redactoru!

Venimu cu cea mai profunda stima a Ve rugã, cã se binevoiti a dã locu in pretiuit'a-Vi fãia urmatãrei

Dechiaratiuni. *)

Subscriii, ca fostii discipuli in decursulu aniloru 1876—1884 ai Reverendissimului Domnu *Iosifu Goldisiu*, protosincelu si professoru de limb'a romana si religia la clasele gimnasiale si reale din Aradu, ni-tienemu de sacra si morala detorintia a *dechiarã solemnu*, cã tãte invinuirile, cari se spunu in articolulu intitulatu „Justificarea parintelui canonicu Lauranu“ — si aparutu in Nr. 130. dtto 25. Septemvre (7. Oct.) 1884 alu jurnalului cotidianu „Tribun'a“ la adres'a fostului nostru professoru multu iubitu—neaudiendu noi din partea DSale in decursulu aniloru amintiti (adeca: 1876—1884) nici un'a prelegere in limb'a maghiara din limb'a romana sãu mai multu din *religia* — *suntu lipsite de ori-ce temeu!*

Atãt'a pentru lamurirea cestiunei.

Ioanu Sienchea, m. p. Septimiu Sever Bocsiãnu, m. p.
juristu de a. I. juristu de a. III. cã fostu discipulu alu Rev. D. Iosifu Goldisiu.

Georgiu Alexits, m. p. Valeriu Petco, m. p.
phil. de a. I. stud. in dreptu de a. II.

Nicolau Motiu, m. p.
studentu de medicina de anulu II.

D i v e r s e.

* Congresulu nationalu bisericescu alu provinciei nãstre metropolitane se va conchiemã pre diu'a de 11/23 Noemvre anulu cãrentu.

* Unu nouu sinodu. Luminatoriulu de ieri in o corespondintia din Budapest'a aduce scirea, ca Sãntieni'a S'a, patriarchulu Angelicu doresce si lucra ca sã se convãce sinodu archierescu din toti archiereii orientali ortodocsi din Bucovin'a, Dalmati'a, Bosni'a, Erzegovin'a, Ungari'a si Transilvani'a, si a esoperã ca acesti'a toti, va se dica si cei romani se-lu proclame si recunãscã pre densulu de capu alu ortodesimului, facandu-i ai recunãscã supremati'a lui preste densii. Mai tardiu, dupa ce i-ar succede acãst'a, s'au intinde si asupra Serbiei unde metropolitulu actualu din Belgrad, facutu de densulu, pãte cã nu i-s'ar opune. Asupra acestei sciri, daca ea se va confirmã, nu vomu intrelasã a-ne fase reflesiunile nãstre.

* Dr. G. Vuia sosindu din Bucuresci unde a luat parte la congresulu mediciloru romani, a reinceptu practic'a medicala. Locuesce in Aradu strad'a Deák Ferencz Nr. 37. Orele de consultu dela 7—8 diminãtia si dela 2—3 dupa amãdi.

* Espositiunea din Iasi. Joi, s'a tienuta in localulu espositiunii, pe la órele 2—4, unu concursu intre musicantii romani (lautarii) din Iasi, Brail'a, precum si Focsiani.

A inceputu, dice *Liberalulu*, a cântã band'a dlui Stanica Bãrleaza din Brail'a. S'au esecutatu dãue arii nationala, prea bine reuseite, si in care partea principala a avutu d. Bãrleaza. Publiculu a aplaudatu multu pe esecutantu.

Dupa acãsta, d. Ioan Racu, din Focsiani, a inceputu a esecutã unu potpuri nationalu, pe *nãnu*.

*) Publicãmu acãsta dechiaratiune fara nici unu comentariu. Credemu inse, ca ar fi fost mai bine, daca s'ar fi tramisu de-a dreptulu la onor. Redact. a „Tribunei.“ Red.

Acestu instrumentu, care erá fôrte usitatu in vremurile vechi la noi in tíera, este acum cu totul parasitu si arare ori se mai gasesce pe unde-va unu can-taretu din nai. Esecutiunea dlui Racu a fostu prea meritorie si dsa a recoltatu partea cea mai mare din aplausele publicului.

Veni apoi tarafulu dlui I. Arghir din Iasi, care esecutá *Marsiulu espositiunii*, compusu de insusi dlu Arghir. Compositiunea este placuta, cu tóte cá contiene reminiscentie, si esecutiunea n'a lasatu nimicu de doritu; putem dice ca a celu fost mai bunu *ansamblu* din câte s'a produsu.

Tarafulu lui Ionica Barbu din Iasi, au succedatu dlui Arghir. D. Barbu, fiulu vestitului vechiu *staroste de cobzari*, imortalisatu de dlu Alecsandri, a cântatu vr'o dóue romantie nationale cu multa maestrie. De si ds'a nu mai posiede o voce puternica, ce o avea odinóra, totusi a fostu destulu de placutu si multu aplaudatu.

Unu flautistu din trup'a dlui Barbu esecutá cu multa talentu unu potpuri nationalu, si fu de multe ori intreruptu cu aplause frenetice.

Dupa o nóua succedare a acestoru trei bande, music'a reg. alu 8-lea esecutá o prea frumoasa compositiune originala.

Apoi, dupa unu marsiu esecutatu de tarafurile intrunite, se anuntia continuarea concursului pentru diu'a de Sambata 6 curinte.

Localulu intregu alu espositiunii si dependintiele erau invadate de unu adeveratu potopu de lume. N'aveai incatro te întórce, nici pe unde resbate.

* Reuniunea femeiloru romane din Sibiiu.

In urmarea apelului din 10/22 Maiu a. c., au incursu mai din tóte partile locuite de Romani preste 1200 de obiecte alese, cele mai multe lucruri de mana tieranésca de tóta frumseti'a.

Sunt fôrte multe lucruri de salonu manufacturi ale dameloru nóstre, apoi obiecte cumperate, de auru, argintu, sticla si altfelu de metalu.

Din partea Reuniunei s'a cumperatu dreptu castigu principalu dóue girandoluri de argintu (china) câte cu 7 bratie, in valóre de 200 fl.

Din tóte obiectele s'au compusu 1000 de castigari, dintre cari o multime sunt de valóre dela 5—20 fl. sunt si dela 20—40 fl. dar nici unulu sub 50 cr. Tóte obiectele impreuna sunt pretiuite prin esperti peste 3000 fl.

Obiectele cari voru cadé pe sortiurile nevendute, apoi cele ce nu se voru redicá in timpulu prescisu, se voru vinde la licitatiune publica in favorul fundului.

Desi este usu ca la loteriile cu scopu filantropicu se se emita sortiuri in valóre nominala de celu patinu diece ori mai mare decât valórea premiiloru, reuniunea nóstra tienend contu de publiculu nostru angajat la dese si tot felulu de contribui, va emite pentru 1000 de castiguri numai 12,000 de sortiuri á 50 cr. in valóre nominala de 6000 fl. va se dica nici de dóue ori cât e valórea obiecteloru, din cari totu pe 12 numeri cade unu castigu.

Tragerea la sorti va fi la 25 Noemvre a. c., din intemplare chiar pe timpulu congresului, care precum se afirma se va deschide la 23 Noemvre.

Ca publiculu se fie informatu despre valórea si frumseti'a castiguriloru, la timpulu seu se va arangiá o espositiune la unu locu potrivit, carea va fi deschisa 8—10 dile.

Pentru evitarea ori-carei banueli din partea proprietariloru sortiuriloru, tragerea la sorti se va efeptu cu tóta publicitatea si control'a posibila. A-nume:

Se va compune unu catalogu despre tóte castigurile cu numeri curenti.

In acest catalogu se va descrie fiecare obiectu si se va provedé cu numerulu din catalogu.

Catalogulu va servi de basa castiguriloru, si spre acest scopu se va legalisá prin notariulu publicu.

In acest catalogu se vor induce obiectele astfelu, ca pe fie-care suta se cada de o potriua obiecte din tóte categoriile.

In diu'a premergátorie tragerei la sorti se vor táia numerii in presentia unui notariu publicu si asiediatu fie-care in câte unu micu cilindru de lemanu, se vor pune totu câte 1000 intr'unu seculietu, care se va provedé cu sigilulu reuniunei si a notariului publicu.

In diu'a tragerei la sorti se vor trage din fie-care miee câte 82 numeri, totalu 996, ér din tóte impreuna 4 numeri, preste totu 1000 castiguri, cari a-poi punendu-se de nou in urna, se vor trage pe rend, si se vor introduce in catalogu cu incepere dela nr. 1 in ordinea in care se vor trage.

Numerulu care se va trage antai, va castigá obiectulu 1 din catalogu si asia mai departe.

Tragerea la sorti inca se va efeptá sub control'a unui notariu publicu.

Catalogulu se va tipári dimpreuna cu numerii trasi la sorti, si se va distribuí pe la colectanti, ca fie-cine sè se póta orientá acasa despre castigulu seu.

Banii incursi din sortiurile vendute, precum si sortiurile nevendute vor avé sè se espedeze la adres'a reuniunei astfelu, ca celu multu pana le 23 Noemvre se ajunga la biroulu comitetului.

Obiectele neridicate in 30 de dile dela diu'a tragerei la sorti remanu in favórea fundului.

Sibiiu, 20 Oct. 1884.

Maria Cosma, m. p.
presid. comitetului.

Concursu.

Nru 342 S

Pentru postulu invetiatorescu din *Surduculu miou*, tractulu Fagetului se deschide concursu cu terminulu pana la 15/27. Noemvrie a. c.

Beneficiulu acestui postu consta din 160 fl. v. a. 18-45 Hl. de cucuruзу, 6 fl. v. a. pentru sare, 6 fl. 40 cr. pentru lumini, 10 fl. pentru conferintiele invetiatoresci, 32 metri cubici de lemne din care se încaldiesce si scóla, pentru scriptaristica 9 fl. v. v. si 3 jugere de pamenta si cortulu cu dóue odai.

Petitiile pentru acestu postu se trimitu in Caransebesiu la Consistoriulu subsemnatu.

Caransebesiu, din siedinti'a consistoriala tienata in 20. Septemvrie 1884.

Consistoriulu diecesanu.

Pentru ocuparea postului invetiatorescu la scól'a confesionala gr. or. romana din comun'a *Brebulu*, propresviteratul Caransebesiu, se escrie concursu cu terminu de concurare pana la 20. Octomvre 1884. st. v.

Emolumintele sunt:

- a) Salariu in bani gat'a 300 fl.
- b) 8 stanjeni lemne in natura din care se încalzesce si scól'a.

- c) diurne la conferintiele invetiatoresci 14 fl.
 d) scripturistica 5 fl.
 e) cuartiru liberu si gradina de 800° apoi 2 jugere pamentu estravilanu.

Doritorii de a ocupá acestu postu sunt poftiti a-si tramite recursele instruate in sensulu stat. organicu Reverendissimului Domnu inspectoru scolaru subst. Ferdinand Musta, preotu in Valeaboului, p. u. Karansebes, — pana la terminulu susu indicatu.

Se conditionéza, ca competentii au a-se presentá in atare serbatóre in biseric'a din Brebulu.

Din siedinti'a comitetului parochialu gr. or. romanu, Brebulu 15/27. Septemvre 1884.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Ferdinand Musta**, preotu si inspectoru scolaru subst.

De órece la 7/19 Octomvre a. c. nu s'a potutu efectui alegerea de invetiatoriu in *Murani*, prin acést'a se escrie de nou concursu cu terminu de alegere pe 4/16 Noemvre a. c.

Emolumintele anuali sunt: 162 fl. 30 cr., 60 meti de grâu, 8 orgii de lemne, pamentu 4 jugere, pausialulu de scrisu 5 fl., 6 fl. pentru conferintie, cuartiru liberu si gradina intravilana.

Recursele ajustate conform prescrijeloru stat. org. si cu Testimoniu din limb'a magiara, sè se substérna pana in 1 Noemvre a. c. subscrisului inspectoru de scóle per Vinga in Szécsány.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Iosif Gradinariu**, inspectoru scol.

Pe bas'a decisului venerabilului consistoriu diecesanu din Caransebesiu de dto 20 Septemvre a. c. Nr. 550 S. se escrie concursu pentru ocuparea postulu invetiatorescu la scól'a gr. or. romana din *Sosdi'a*, protopresviteratulu Jebelului, cu terminu pana la 27. Octomvre st. v. 1884.

Emolumintele impreunate cu acestu postu invetiatorescu sunt urmatórele: 1) in bani gat'a 200 fl. 2) 4 stenjeni de lemne pentru incaldirea scólei, 3) 12-3 Hl. grâu si 12-3 Hl. cucuruzu, 4) pausiale de scripturistica 8 fl. 5) pentru conferintiele invetiatoresci 10 fl. 6) 4 jugere de pamentu de fénatia clas'a prima, 7) gradina $\frac{1}{2}$ jugeru pentru legumi si cuartiru liberu, 8) dela inmormentari 50 cr.

Doritorii de a ocupá acestu postu sunt avisati recursele loru prevediute cu tóte documintele prescise de statutulu org. bisericescu a-le adresá comitetului parochialu, si a-le tramite Domnului protopresviteru Alesandru Ioanovicu in Jebelu, pana la mai susu indicatulu terminu.

Sosdi'a, la 30. Septemvre 1884.

Pentru comitetulu parochialu:

Vichentiu Prohab, m. p.
preotu.

In contielegere cu Rv. d. protopopu **Alesandru Ioanovicu**.

Pentru ocuparea statiunei invetiatoresci din *Campanii de susu* si de *josu*, tractulu Vascului, cu terminu pana la 26. Octomvre v. a. c.

Salariulu este: a) 105 fl. in bani, b) 8 cubule grâu si 4 cubule cucuruzu, c) 12 stangeni de lemne, d) veniturile cantoralu si e) cuartiru liberu.

Recurentii vor avé a-si tramite petitiunile lóru pana la 25. Octomvre v. a. c. la subscrisul protopopu in Beiusiu prevediute cu documintele prescise in stat. organicu.

Beiusiu, 1 Octomvre 1884.

In contielegere cu comitetulu parochialu din Campani.

Vasilu Papp, m. p.

protopopu si inspect. cerc. de scóle in tract. Vascului.

Pentru ocuparea postulu invetiatorescu din comun'a *F. Tóth*, inspectoratulu Beliului, se escrie concursu cu terminulu de alegere pe diu'a 21. Octomvre st. v. cand de odata se va tiené si alegerea.

Emolumintele sunt: a) In bani 100 fl. b) 25 cubule bucate $\frac{1}{2}$ grâu $\frac{1}{2}$ cucuruzu, c) 10 orgii de lemne, din care are a-se incaldi si scól'a, d) compentinti'a de pasiune dupa 4 jugere de pamentu — si cortelu cu gradina pentru legumi.

Doritorii de a ocupá acestu postu sunt avisati a-si tramite suplicele loru instruite conform Statutulu org. subscrisului oficiu inspectoralu p. u. Tenke in Gyanta.

F. Tóth, la 20 Septemvre 1884.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **Iosif Pintia** m. p. inspectore cerc.

Conform decisului Comitetului parochialu din *Chitighazu*, dto 23 Sept. 1884 nr. 1 basatu pe ordinatiunea Ven. Consist. eparchialu din 2 Aug. 1884 Nr. 2196. B. cu acést'a se deschide concursu pentru unu postu de capelanu temporalu la parochi'a din locu, ce de presinte stá sub folosinti'a dlui protopresviteru Petru Chirilescu, pe langa obsevarea ca alesulu dupa mórtea acestui'a va fi privitu ca parochu alesu permanentu si definitivu.

Alesulu pana ce dlu protopopu va fi in viétia, va purtá titlulu de capelanu, si precum in functiunile parochiali, asia si in cancelari'a protopopésca i-va dá dlui protopopu man'a de ajutoriu, ca unu supusu si subordinatu.

Emolumintele capelanului vor fi:

1) 20 jugere de pamentu estravilanu de prim'a calitate comasatu.

2) Din birulu parochialu, ce va incurge dela 230 de case a $\frac{1}{3}$ parte.

3) Din venitul stolaru jumetate.

Si fiindu ca parochi'a e de clas'a I-a dela recurenti se poftesce Testimoniu si documinte de calificatiune pentru parochie de asemenea clasa.

Recursele adresate contra Comitetulu parochialu pana in 16 Octomvre a. c. sunt a-se trimite Rvd. Domnu Petru Chirilescu in Chitighazu (Kétegyháza).

Alegerea se va tiené Dumineca 21 Octomvre st. v. a. c. pana cand aspirantii la acestu postu de capelanie, au sè se presenteze in fati'a locului la S. bisericu pentru de a-si aretá desteritatea in cele bisericesci.

Datu din Siedinti'a Comitet. parochialu tienuta in Chitighazu la 23 Sept. 1884.

Pentru Comitetulu parochialu.

Mihailu Ardeleanu, m. p.
preside.

In contielegere cu mine: **Petru Chirilescu**, m. p. protopresh.